

PRZYTUL MNIE **Pressbook**

Czołówka:

Reżyser: Kaspar Munk
Scenariusz: Jannik Tai Mosholt

Muzyka: Mikael Simpson
Zdjęcia: David Katznelson
Montaż: Nanna Frank Møller
Ida Bregninge

Produkcja: Dania
Rok produkcji: 2010
Czas trwania: 80 min.
Kategoria wiekowa: od lat 13/14 (patrz niżej
oraz dokument: „Przytul mnie_wskazówki
dydaktyczne).

Obsada: Julie Andersen jako Sara
Frederik Christian Johansen jako Mikkel
Sofia Cukic jako Louise
Hicham Najid jako Hassan

O filmie:

Grupa nastolatków u progu dorosłości. Sara jest wrażliwa i spokojna. Dobrze się uczy i jest chwalona, czego nie można powiedzieć o jej kolegach, których interesuje wszystko poza nauką. W domu opiekuje się młodszym bratem, bo zapracowana matka pojawia się dopiero późnym wieczorem. Pewnego dnia w szkole Sara zostaje sprowokowana przez Mikkeła. Starcie kończy się udawanym gwałtem, który ktoś uwiecznia telefonem komórkowym. „Teraz jesteś gwiazdą porno” żartuje jeden z kolegów. Nagranie trafia do sieci i sytuacja wymyka się spod kontroli. Klasowy „żart” przeradza się w konflikt, którego tragiczne konsekwencje są tylko kwestią czasu.

[vivarto.pl]

O twórcy:

Kaspar Munk

Urodził się w 1971 w Danii. W Nowym Yorku uczył się sposobów działania i technik gry aktorskiej. Uczestniczył w kursach w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej w Danii. Uczęszczał również na Uniwersytecie w Kopenhadze, na którym zdobył dyplom z filmoznawstwa oraz szkolił się w alternatywnej szkole filmowej Super16.

Recenzja:

Przytul bardzo mocno

Barwne, pełne ciekawych zdarzeń, ale i wypełnione problemami życie nastolatków to bardzo modny ostatnio temat wykorzystany także przez duńskiego reżysera – Kaspara Munka. "Przytul mnie" to film o kilku rodzinach, których losy splecie jedno tragiczne wydarzenie.

Sara to spokojna, dobrze ucząca się dziewczyna. Całymi dniami opiekuje się młodszym bratem, gdyż rodzice spędzają więcej czasu w pracy niż w domu. Niestety, jej znajomi nie są tak odpowiedzialni i ułożeni. Louis mieszka z matką, która co dzień urządza zakrapiane imprezy i ważniejsza jest dla niej dobra zabawa niż wychowanie córki. Uczennica zaś ma problemy z nauką i nie potrafi szanować samej siebie, oddając się różnym mężczyznom na prawo i lewo. Brak miłości, ciepła i wsparcia doprowadza do takiego trybu życia. Hassan jest obcokrajowcem, lecz w miarę dobrze aklimatyzuje się w nowym otoczeniu. Żyje wraz z ojcem, który nie ma oporów przed podniesieniem ręki na syna. Rodzina Mikkela znacznie różni się od rodzin jego znajomych. Ma opiekuńczych rodziców, na których zawsze może liczyć i wszystko im powiedzieć. A jednak nawet wychowanie się w dobrym domu nie ustrzeże chłopaka przed popełnieniem strasznego czynu.

Przez jedną plotkę puszczoną przez zazdrosną koleżankę rozpoczyna się ciąg wydarzeń, które zmieniają życie wszystkich bohaterów. Sprowokowany kłamstwami na swój temat chłopak wyładowuje złość na niewinnej koleżance, a prowokowanemu przez kolegów sytuacja wymyka się spod kontroli. Zdziera ubrania z dziewczyny, krzyczy, a wszystko zostaje uwiecznione telefonem komórkowym.

Każdy z tych uczniów ma inne problemy i inną sytuację rodziną. Jedni widzą swoich rodziców tylko późnym wieczorem - ojcowie i matki wracają do domu z pracy z pracą, niektórzy interesują się swoimi dziećmi i dają im wsparcie, a jeszcze inni prowadzą swawolny tryb życia. Bohaterowie to dzieci z różnych domów, a jednak każdy z nich był zdolny upozorować gwałt, nakręcić to wydarzenie albo nie reagować w ogóle. Reżyser jednak nie osądza – pozostawia widzowi wydanie własnej opinii, czy to rodzice zawinili, czy złe towarzystwo. Film ukazuje przyczyny wydarzeń, nieprawdopodobne sceny ze szkolnej klasy i tragiczne skutki zająć. Wnioski wyciągnąć możemy sami.

Ale czy znajdziemy w tym filmie coś nowego? Raczej nie. Całość złożona jest z dobrze znanych nam historii z życia czy z filmów. Plotka, emocje, brak panowania nad sobą, a w rezultacie sytuacje wykraczające poza naszą wyobraźnię - atak na drugą osobę, tak młodą że nie jest w stanie poradzić sobie z tym, co się wydarzyło. Wzrok innych, oskarżenia, brak pomocy i poczucia wsparcia od najbliższych. Przez lata mogliśmy nasłuchiwać się nie raz o wydarzeniach związanych z tymi problemami.

Jednak z drugiej strony film jest prosty, klarowny, idealny do zaprezentowania młodzieży i rodzicom w formie przestrogi, ponieważ nie każdy zdaje sobie sprawę z tego jakie skutki może mieć jego zachowanie wobec znajomych czy dzieci, a film potrafi wywołać u widza niepokojące emocje, zwłaszcza że jest on bardziej z życia wzięty niż z wyobraźni.

<http://www.filmweb.pl/user/osiolek/reviews/Przytul+bardzo+mocno-11467>

osiolek, 20 lipca 2011, [filmweb.pl]

Głosy prasy:

(...) Zwięzły, przynębiający film o przemocy w szkole. Bezradność rodziców wobec przedstawionych problemów jest oczywista.

Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Mannheim – Heidelberg, Konkurs

Nastolatki, presja i dalsze dramaty

Quiet Earth, Marina Antunes

Nie ma chwili kiedy nie dziękuję, że skończyłam szkołę średnią, kiedy nie było jeszcze mody na posiadanie telefonów komórkowych. Jeśli wtedy ciężko było być niepewnym siebie nastolatkiem, to niewątpliwie teraz, kiedy stale żyjemy w zagrożeniu zamieszczania filmów z komórek w Internecie, jest znacznie gorzej. (...)

Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Mannheim – Heidelberg, Konkurs

Trudno byłoby znaleźć przekonujące wyjaśnienie, dlaczego zrobienie sensownego filmu o nastolatkach okazuje się możliwe w Skandynawii, a u nas, patrząc po dokonaniach naszych filmowców, jest raczej nie do pomyślenia. Może u podstaw leży już sam odmienny stosunek do młodych ludzi, który później pokutuje w sposobie ich przedstawienia? Tam traktowani są jak pełnoprawne osoby z własnymi poglądami, podczas gdy u nas jak dzieci dopiero co przechodzące proces kształtowania własnego światopoglądu i przez to nie zasługujące na partnerskie traktowania. (...)

Patryk Tomiczek, Stopklatka.pl, 29 listopada 2010

WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE WIEKU ODBIORCY:

Film podejmuje trudną, ale bliską gimnazjalistom i uczniom szkół ponadgimnazjalnych tematykę. Oprócz początkowej sceny przemocy, film nie epatuje obrazami o podobnym charakterze. W wymowie jednak jest filmem trudnym i wymagającym omówienia z młodzieżą. Po projekcjach tego filmu w ramach projektu „KinoSzkola” odbędą się rozmowy z uczniami. Prosimy jednak, aby Nauczyciele i Wychowawcy przemyśleli decyzję, czy film dostosowany jest do poziomu emocjonalnego ich uczniów (istnieje możliwość zobaczenia filmu przed projekcją).

Materiały pomocnicze dla nauczycieli uczestniczących
w Interdyscyplinarnym Programie Edukacji Medialnej "KinoSzkola"